

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1926 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fögade tulltaxa ävensom i ämnet väckta motioner.

I en den 25 februari 1926 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 202, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta,

dels att nedanstående rubriker i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fögade tulltaxa skola hava följande lydelse:

Konserver — — — vikt inberäknad:

— — — — —	
168 a.	sardiner och tonfisk; ävensom brissling (sprats) och dylika fiskslag, inlagda såsom sardiner ..... 1 kg. —: 25
353.	Avfall av naturligt silke ..... — <i>fritt</i>
353 1/2.	Ospunna konstsilkefibrer och andra motsvarande, på konstlad väg ur cellulosa framställda textilfibrer i mindre längder..... 1 kg. —: 15
	Silke, även i förening med annat spånadsämne:
— — — — —	

konstgjort:

358.	garn, helt eller delvis bestående av till rubr. 353 1/2 hänförliga konstsilke- eller andra motsvarande fibrer men utan inblandning av annat silke ..... 1 kg. —: 50
359.	i smärre för detaljhandeln lämpade uppläggningar, såsom dockor, spolar, rullar och dylikt ..... 1 kg. 2: 50
360.	annat ..... 1 kg. 2: —

Ann. Effekt- eller fantasigarn — — — — hela längd.

Arbeten av mjuk kautschuk:

— — — — —	
635.	hov- och andra buffertar, plattor, packningar och tätningar, ej särskilt nämnda; ävensom s. k. gummiklackar och guramisulor ..... 1 kg. —: 50

dels att omedelbart efter avdelningen VIII A i samma tulltaxa skall intagas följande anmärkning:

Anm. till Avd. VIII A.

Vid tullbehandling av andra än till rubrikerna nr 362 och 366 hänförliga spånadsvaror, tillverkade helt eller delvis av till rubrik nr 358 hänförligt garn, skall sådant garn i tullbehandlingshänseende likställas med garn av ull.

dels att till rubriken 634 i tulltaxan skall fogas följande anmärkning:

Anm. Hit hänföres även för skosulor avsedda plattor av rå kautschuk.

dels ock att dessa ändringar skola träda i kraft å dag som Konungen bestämmer.

Till utskottet hava jämväl hänvisats tre i anledning av propositionen inom andra kammaren väckta motioner, nämligen nr 402 av herr Lithander, nr 403 av herr Lövgren i Nyborg och nr 407 av herr Nylander.

Herr Nylanders motion.

I herr *Nylanders* motion har hemställts, att riksdagen ville med avslag å Kungl. Maj:ts proposition besluta, att till rubriken 168 a av den vid förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxan skulle införas en anmärkning av följande lydelse:

»Till denna rubrik hänföres även brissling (sprats) och dylika fiskslag, inlagda som sardiner, allt för så vitt de icke äro rökta.»

Herr Lithanders motion.

I den av herr *Lithander* väckta motionen har hemställts, att Kungl. Maj:ts proposition nr 202, i vad densamma avser ändring av rubriken 635 i gällande tulltaxa, icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

För den händelse riksdagen skulle anse, att beslut i nämnda fråga borde fattas innevarande år har av herr Lithander, som åberopat ett av kommerskollegium i ärendet avgivet utlåtande, hemställts, »att tullen å gummi-klackar och -sulor — åtminstone intill dess mera fullständig utredning föreligger i ämnet — icke bestämmes till lägre belopp än vad som av kommerskollegium föreslagits, nämligen 80 öre per kilogram jämlikt tulltaxans rubriknummer 636».

Herr Lövgrens i Nyborg motion.

Herr *Lövgren* i Nyborg har i sin motion hemställt, att tulltaxerubriken 631 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Kautschuk, guttaperka och balata, oarbetade, härunder inbegripna även för skosulor avsedda plattor av råkautschuk; ävensom s. k. regenererat gummi... fria.»

Vid bifall härtill borde, enligt vad i motionen anförts, Kungl. Maj:ts förslag till anmärkning vid tulltaxerubriken 634 avslås.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de sålunda föreliggande förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse ej lämnas här nedan, hänvisa till det vid propositionen i utdrag fogade statsrådsprotokollet samt till motionerna.

De olika förslag till tullförändringar, som propositionen innefattar, nämligen i fråga om sardiner och konstsilke samt vissa kautschuksvaror, äro föranledda av en av generaltullstyrelsen i skrivelse den 17 december 1925 gjord framställning, över vilken utlåtande avgivits av kommerskollegium.

Utskottet.

Före den 1 juli 1925 var all konserverad fisk såsom hänförlig till tulltaxerubriken 168: Konserver, etc., andra slag (än kött av nötboskap eller får), ej särskilt nämnda, vid införsel till riket belagd med en tuli av 50 öre per kilogram. I samband med den vid 1925 års riksdag godkända handelsraktaten med Spanien blev nämnda rubrik från förstnämnda tidpunkt uppdelad på det sätt, att för sardiner och tonfisk — rubrik 168 a — tullen ned-sattes till 25 öre per kilogram, under det att för andra hithörande konserver den förutvarande tullsatsen bibehölls oförändrad.

Sardiner
m. m.
Proposi-
tionen.

Genom den i propositionen föreslagna ändrade avfattningen av tulltaxerubriken 168 a skulle till densamma överföras brissling (sprats) och dylika fiskslag, inlagda såsom sardiner, och tullen å dessa varor (s. k. oäkta sardiner) sålunda sänkas från 50 till 25 öre för kilogram.

Beträffande nyssberörda år 1925 genomförda ändring har generaltullstyrelsen i sin ovannämnda skrivelse anført bland annat följande:

Generaltull-
styrelsen.

»Vid tillämpningen av rubriken i dess ändrade form har styrelsen utgått från den uppfattningen, att med sardiner avsåges inläggningar av den till sillsläktet hörande äkta sardinen, *Clupea pilchardus*, men däremot icke inläggningar av annan liknande fisk (brissling eller sprats m. fl.), en uppfattning som lärer få anses ur vetenskaplig synpunkt riktig. Även de sistnämnda förekomma i handeln ofta under benämningen 'sardiner'. I tillgänglig facklitteratur angivas visserligen åtskilliga kännetecken såsom karakteristiska för den äkta sardinen till skillnad från andra fisksorter, men det har i praktiken visat sig så gott som omöjligt att utan anlitande av särskild sakkunskap i tvivelaktiga fall avgöra fiskens art. Även det förhållandet, att man vid tullbehandlingen nödgas öppna ett antal burkar, vilka sålunda bliva tillspillogivna såsom handelsvara, medför givetvis redan i och för sig olägenheter för importören. Ur saklig synpunkt framstår även såsom en oegentlighet, att den billigare varan beskattas dubbelt så högt som den dyrare. Det har nämligen uppgivits att en av de förnämsta franska firmornas pris å 100 dosor sardiner i olja utgör 332 francs, medan priset å sprats är 180 francs. (Spanska sprats lära säljas till avsevärt lägre pris.) Vikten å de förstnämnda utgjorde 165 gram och å de senare 155 gram per dosa.

Ehuru det torde ligga i den inhemska konservindustriens intresse, att den medgivna tullnedsättningen endast kommer äkta sardiner till godo, ser sig

styrelsen av ovan anförda tulltekniska skäl nödsakad att hemställa om sådan ändring, att alla slags sardiner beläggas med samma tull.»

Kommerskollegium har med sitt utlåtande överlämnat ett av Sveriges kemiska industrikontor till kollegium avgivet yttrande, däri kontoret avstyrkt generaltullstyrelsens förslag såsom enligt kontorets mening ägnat att skada den svenska konservindustrien.

För egen del har kommerskollegium avstyrkt generaltullstyrelsens förslag och till stöd för avstyrkandet, efter erinran att tullsänkningen på äkta sardiner tillkommit såsom en eftergift åt spanska intressen i gengäld mot att vissa svenska önskemål tillgodosågos, anført:

Kollegium hade på sin tid framhållit vikten av att den medgivna tullnedsättningen begränsades till sardiner, särskilt som endast dylika i någon större utsträckning varit föremål för import från Spanien; genom en dylik tullnedsättning borde de spanska kraven sålunda kunna tillgodoses utan att därigenom någon större olägenhet vållades svenska industriintressen. En ändring i nu föreslagna riktning skulle emellertid i väsentlig mån och på olika sätt påverka räckvidden av detta traktatpolitiska medgivande, särskilt om därigenom även s. k. rökta sardiner, inlagda i olja eller tomatsås, bleve jämställda med de i svensk-spanska handelstraktaten avsedda, äkta sardinerna.

Vidare har kollegium anført vissa omständigheter, som syntes kollegium tala för att särskiljandet av äkta sardiner från andra liknande slag av fiskkonserver icke, åtminstone numera, borde möta några mera betydande svårigheter. I synnerhet gällde detta enligt kollegii mening s. k. rökta sardiner, vilka väl representerade huvudparten av den import som skulle beröras av den ifrågasatta ändringen. I allt fall syntes svårigheterna ej kunna anses vara av den betydelse, att de borde utgöra motiv för en ändring som kunde befaras verka undergrävande för beståndet av en inhemsk industri och dessutom i hög grad skadlig för inhemsk fiskerinäring.

Departementschefen.

För egen del har föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll i nu förevarande del anført huvudsakligen följande:

Departementschefen kunde icke finna, att den tullsänkning varom här vore fråga hade sådan betydelse för den inhemska konservfabrikationen att enbart detta skäl borde hindra genomförandet av ett förslag, som vore väl motiverat ur såväl sakliga som tulltekniska synpunkter. Det måste nämligen anses uppenbart, att en högre tull på den sämre kvaliteten av sardininläggningar icke vore sakligt tillfredsställande och att ett avhjälpande av denna oegentlighet följaktligen borde ske. Genom en sådan åtgärd skulle därtill, såsom generaltullstyrelsen ock gjort gällande, en för såväl tullverket som importörerna värdefull lättnad i tullbehandlingen kunna åstadkommas. Med avseende å sistnämnda förhållande ville departementschefen särskilt understryka nödvändigheten att tillvarataga varje möjlighet att i fråga om tulltaxan och dess tillämpning söka ernå förenklingar, för så vitt icke betydande allmänna intressen talade däremot. Departementschefen tvekade således icke att tillstyrka förslaget om likställighet i tullhänseende mellan olika slag av sardininläggningar.

Till stöd för det av herr Nylander framställda ändringsyrkandet, vilket går ut på att den av Kungl. Maj:t föreslagna tullnedsättningen skulle in-
skränkas att avse icke rökta s. k. oäkta sardiner, har motionären anför-
t:

*Herr Ny-
landers
motion.*

»Under de senaste åren har den inhemska fiskkonservindustrin nedlagt jämförelsevis stora kapitalkostnader på uppförandet av särskilda anläggningar för beredning av 'rökta sardiner' av skarpsill. Enligt de upplysningar jag erhållit från ledande håll inom den inhemska fiskkonservindustrin skulle en nedsättning i tullsatsen med 25 öre för dessa s. k. oäkta sardiner bliva till allvarligt förfång såväl för konservindustrin som för inom densamma anställd arbetarpersonal. Tillverkningen av 'rökta sardiner', måste nämligen, för den händelse det nuvarande tullskyddet i ett slag reducerades med 50 procent, nedläggas, och finner jag mig på denna grund icke kunna biträda Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

De här i landet tillverkade s. k. oäkta sardinerna äro i övervägande utsträckning rökta. För den händelse Kungl. Maj:ts förslag begränsas att endast gälla sådana oäkta sardiner, som ej äro rökta, skulle följaktligen den inhemska industriens berättigade intressen ej i mera betydande mån trädas för nära. Någon svårighet att vid tullbehandlingen skilja rökta sardininläggningar av brissling och dylika fiskslag från äkta sardiner förefinnes ej, enligt vad jag inhämtat från generaltullstyrelsens tullbehandlingsbyrå. Mot det av mig framförda förslaget skulle sålunda endast kvarstå den andra invändning, som från Kungl. Maj:ts sida framförts mot det nuvarande tullbehandlingssystemet, nämligen det sakligt otillfredsställande i att en sämre vara drager högre tull än en bättre. Häremot vill jag emellertid anförä, att den gjorda jämförelsen synes mig oberättigad med hänsyn därtill, att det i ena fallet är fråga om en tull, vars verkningar uteslutande äro av finanstullskaraktär, och i det andra om en verklig skyddstull. Här-
förutom vill jag framhålla, att det ingalunda är något ovanligt i vår tulltaxa, att dylika ojämnheter i tullbeskattningen måst införas på grund av ingångna handelsavtal med främmande makter. Ifrågavarande invändning synes mig för den skall icke vara av den karaktär, att en inhemsk industri uteslutande på denna grund bör berövas sitt en gång medgivna tullskydd.»

Det i propositionen innefattade förslaget till ändrad lydelse av tulltaxe-
rubriken 168 a har, såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen, framlagts dels i syfte att undanröja de olägenheter av tullteknisk natur, vilka till följd av svårigheten att skilja mellan sardiner i egentlig mening och s. k. oäkta sardiner vidlåda de nuvarande bestämmelserna i hithörande del av tulltaxan, och dels på grund av det sakligt otillfredsställande i de nuvarande tullsatserna, vilka innebära att den billigare varan beskattas dubbelt så högt som den dyrare.

*Utskottets
yttrande.*

Vid bifall till Kungl. Maj:ts förslag endast i den utsträckning som herr Nylanders motion avser skulle, även om de med de nuvarande bestämmelserna förenade tulltekniska svårigheterna bleve väsentligen avlägsnade, dock den oegentlighet kvarstå, vilken ligger däri att en vara av annan kvalitet, som betingar ett lägre pris, drager högre tull än en dyrare. Mot herr Nylanders förslag talar även, att det ur tullpolitisk synpunkt synes mindre tilltalande att utan hänsyn till kvaliteten utvälja en viss grupp av ett varuslag och låta densamma draga en högre tull, allrahelst om denna tull kommer

att företrädesvis träffa importen från ett visst land, under det att importen av samma varuslag från andra länder undgår den högre tullen. Av nu angivna skäl har utskottet ansett sig böra i nu ifrågavarande del förorda bifall till Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

Konstsilke
m. m.

Utskottets
yttrande.

Det i förevarande proposition intagna förslaget till lydelse av följande tulltaxerubriker, nämligen 353, 353 $\frac{1}{2}$ och 358—360, samt av en anmärkning till avdelning VIII A i tulltaxan, allt avseende tullen å konstsilke m. m., har sedermera med vissa jämkningar upptagits i propositionen nr 224, till vilken utskottet i sitt denna dag avgivna betänkande nr 46 tillstyrkt bifall. Vid angivna förhållande påkallar förevarande proposition i nyssberörda del icke något utskottets särskilda yttrande.

Rågummi-
plattor m. m.

Proposi-
tionen.

Beträffande kautschuk, guttaperka och balata samt varor därav skiljer tulltaxan mellan oarbetade, vilka, jämte s. k. regenererat gummi, äro upptagna i rubriken 631, samt arbeten av mjuk kautschuk (rubrikerna 633—643) och arbeten av hårdgummi (rubrikerna 644—647). I rubriken 632 är därjämte upptagen kautschuk, upplöst eller i degform (dock ej utvalsad i plattor eller vidare bearbetad), med eller utan inblandning av andra ämnen, såsom svavel, grafit och harts; ävensom konstgjord mjuk kautschuk.

De i propositionen föreslagna ändringarna i nyssnämnda tulltaxebestäm-
melser avse tullbeskattningen av dels rågummiplattor för skosulor och dels gummiklackar och gummisulor av mjuk kautschuk.

Av 1906 års tulltaxekommitté anfördes beträffande den rubrik i det av kommittén framlagda tulltaxeförslaget, som motsvarar nuvarande rubriken 631, att kautschuk, guttaperka och balata importerades antingen råa, i skrovliga plattor, flaskor, block med flera former, eller renade, i vilket skick de förekomme såsom skrovliga, med hål försedda plattor, samt att bägge slagen naturligtvis borde, såsom råmaterial för kautschuksindustrien, fortfarande åtnjuta tullfrihet.

Generaltull-
styrelsen.

Generaltullstyrelsen har i sin framställning i ämnet erinrat om tulltaxekommitténs berörda motivering samt framhållit, att det av denna förefölle, som om avsikten varit att rubriken borde omfatta endast råmaterial för kautschukindustrien. Generaltullstyrelsen har vidare anfördt följande:

»Den råkautschuk, som framställes vid gummiplantagerna, kan hava undergått olika behandling. Ett behandlingssätt består däri, att den koagulerade mjölksaften föres mellan valsar under vattentillströmning för avlägsnande av främmande ämnen. Den sålunda erhållna produkten benämnes crepe, av kommittén betecknad såsom 'skrovliga, med hål försedda plattor'. För användning såsom råmaterial inom gummiindustrien är dimensioneringen av sådana plattor eller crepe utan betydelse. På senare tiden har emellertid ett slags tjockare gummi-crepe kommit till användning inom skoindustrien såsom ersättning för läder till sulor i skodon. Denna s. k. sulcrepe skiljer sig från den vanliga crepen däri, att den först utvalsats till fullt exakta dimen-

sioner av $\frac{1}{64}$ till $\frac{1}{32}$ tums tjocklek, därefter undergått en torkningsprocess och slutligen sammanpressats till plattor av önskad tjocklek.

Av tulltaxans nuvarande lydelse framgår icke med tydlighet, huruvida sistnämnda slags crepe bör betraktas såsom oarbetad kautschuk eller icke. Styrelsen har emellertid bland annat i det förhållandet, att i rubriken 632 undantagits i plattor utvalsad kautschuk, upplöst eller i degform, även utan inblandning av andra ämnen såsom svavel, grafit och harts (icke vulkaniserad kautschuk), funnit stöd för den uppfattningen, att ifrågasatt sulcrepe borde betraktas såsom arbetad kautschuk, och har sålunda gillat varans hänförelse till rubrik 635 — — — plattor — — — ej särskilt nämnda, med en tull av 50 öre per kilogram, en tullbehandling som även fastställts av regeringsrätten.

Emellertid kan en sådan tullbehandling av denna vara giva anledning till erinringar i såväl formellt som reellt avseende. I förstnämnda hänseende har framhållits, hurusom i facklitteraturen skiljes på råkautschuk samt mjuk kautschuk och hårdgummi, av vilka de båda sistnämnda slagen till skillnad från råkautschuk utgöra vulkaniserad kautschuk. Det vore ur denna synpunkt oegentligt att inordna sulcrepen, vilken icke undergått någon vulkanisering, under arbeten av mjuk kautschuk. Det kan vidare ifrågasättas, huruvida den nuvarande tullbeskattningen av denna artikel är motiverad av sakliga skäl. Då sulcrepen framställs å produktionsorten för rågummit, lär den inhemska kautschuksindustrien ej hava intresse av att denna vara tullbeläggas. Den enda omständighet, som ur tullskydds-synpunkt kunde anföras till stöd härför, torde vara den inhemska garverinäringens intresse av att sullädet icke uttränges ur marknaden. Någon större fara i detta avseende lär emellertid icke föreligga. Enligt vad som uppgivits har priset å sulcrepen på jämförelsevis kort tid stigit från 3 å 4 till 9 å 10 kronor per kilogram, vilket givetvis, så länge priset hålles på denna höjd, utövar en återhållande inverkan på användningen av detta ersättningsmaterial för sulläder. Dessutom torde allmänhetens intresse för rågummisulor vara övergående, då lädet anses hava vissa egenskaper, som göra detsamma lämpligare för skosulor. Därest sulcrepen med hänsyn till garveriindustriens ovan berörda intresse anses böra tullbeskattas, synes den för till rubriken 634 hänförliga varor fastställda tullsatsen, 25 öre per kilogram, som bättre överensstämmer med tullen å sulläder, vara lämpligare än den för förstnämnda vara nu utgående tullsats.»

Under förutsättning att rågummiplattor ansåges böra bliva tullfria har generaltullstyrelsen föreslagit viss ändrad lydelse av rubriken 631 i tulltaxan. Ansåges däremot varan såsom generaltullstyrelsen alternativt ifrågasatt böra beläggas med en tull av 25 öre per kilogram, syntes detta lämpligen kunna ske genom att till rubriken 634 i tulltaxan fogades en så lydande anmärkning:

»Hit hänföres även för skosulor avsedda plattor av rå kautschuk.»

I detta sammanhang har generaltullstyrelsen riktat uppmärksamheten på den nuvarande tullbeskattningen av ännu ett par förbrukningsartiklar av kautschuk, nämligen s. k. gummiklackar och gummisulor av mjuk kautschuk. Dessa hänföres nu till samlingsrubriken för varor, ej särskilt nämnda, av mjuk kautschuk, rubrik 643, och beläggas med en tull av 1

krona 20 öre per kilogram. Beträffande dessa artiklar har generaltullstyrelsen anfört följande:

»Vid upprepade tillfällen har påyrkats tillämpning av en tullsats, som stode i rimligare förhållande till handelsvärdet å dessa artiklar och i bättre överensstämmelse med de tullsatser, som äro åsatta i fabrikationshänseende likartade varor. Detta har emellertid med tulltaxans nuvarande lydelse icke kunnat ske. Genom företeende av fakturor har priset styrkts utgöra för gummiklackar 2 kronor 20 öre per kilogram och för gummisulor 2 kronor 10 öre—3 kronor per kilogram, varvid är att märka, att priset å de förstnämnda är av tidigare datum (februari 1925) och cirka 5 procent lägre än dagsprisen. I fabrikationshänseende torde dessa artiklar vara närmast likställda med i rubriken 635 upptagna varuslag med en tullsats av 50 öre per kilogram. Denna tullsats, som även påyrkats av importörer, synes, utan att verka prohibitivt, böra innebära ett nöjaktigt skydd för den inhemska tillverkningen.»

På grund härav har generaltullstyrelsen ifrågasatt, huruvida icke till rubriken 635 borde tilläggas orden: »ävensom s. k. gummiklackar och gummisulor».

Kommerskollegium.

Vad angår rågummisulor har kommerskollegium i avgivet utlåtande förordat det av generaltullstyrelsen föreslagna senare alternativet. Såsom skäl härför har kollegium anfört huvudsakligen följande.

Ifrågavarande material kunde närmast betraktas såsom råkautschuk, som undergått en lindrig förarbetning. Råvarans värde bleve givetvis under dessa förhållanden i alldeles övervägande grad bestämmande för priset, under det att bearbetningskostnaden i mindre grad inverkade därpå. Under dessa förhållanden syntes det kollegium oegentligt att bedöma tullsatsens höjd procentuellt i förhållande till varans värde, vilket ju dessutom visat sig i hög grad fluktuerande. Då man saknade utredning rörande bearbetningskostnaden vid framställning av sulerepe ur rågummi, syntes tullskyddets storlek lämpligen böra avpassas i förhållande till den för sulläder fastställda. Tullen för sulläder utginge enligt rubrik 199 (kärnstycken, renskurna) eller 200 (hela eller halva hudar) med respektive 35 öre och 28 öre per kilogram. I betraktande härav syntes en tullsats av 25 öre per kilogram för rågummisulor vara lämpligt avpassad.

Vad åter beträffar gummiklackar och gummisulor av mjuk kautschuk har det synts kommerskollegium, som om den vid jämförelse med övriga närbesläktade varuslag ur skilda synpunkter lämpligaste avvägningen av tullsatsen för dessa artiklar skulle ernås genom deras hänförelse under rubrik 636 med en tullsats av 80 öre per kilogram.

Departementschefen.

Angående tullbeskattningen av rågummiplattor för skosulor har föredragande departementschefen ansett övervägande skäl tala för det av generaltullstyrelsen framlagda, av kommerskollegium förordade andra alternativet med en tullsats av 25 öre för kilogram.

Beträffande gummiklackar och gummisulor, för vilka såsom ovan nämnts generaltullstyrelsen föreslagit en sänkning av tullen från 1 krona 20 öre till 50 öre för kilogram, medan kommerskollegium stannat vid att föreslå en

sänkning till 80 öre för kilogram, har departementschefen ansett, att viss tveksamhet väl kunde råda, huruvida dessa artiklar stode närmast de kautschukarbeten, som hänfördes till rubriken 635, eller dem, som hänfördes till rubriken 636, men förklarar sig dock hålla före, att bearbetningsgraden för artiklarna icke vore större och kvaliteten ej heller högre än att deras hänförande till rubriken 635 vore fullt försvarbart. Då härtill komme, att ur tullskyddssynpunkt ingen anledning finnes att hålla tullsatsen hög, har departementschefen på denna punkt förordat generaltullstyrelsens förslag.

Herr Lövgren i Nyborg har i sin motion upptagit det av generaltullstyrelsen i ovannämnda framställning först framlagda alternativet beträffande rågummiplattor för skosulor, innefattande förslag om tullfrihet för sådana plattor.

*Herr Lövgrens
i Nyborg
motion.*

Till stöd för sitt yrkande har motionären bland annat framhållit, att den i propositionen föreslagna anmärkningen till tulltaxerubriken 634 skulle medföra samma oegentlighet i tekniskt avseende, som hittills varit rådande, nämligen att visst slag av rå kautschuk komme att innefattas bland arbeten av mjuk kautschuk; rågummit förlorade givetvis icke genom valsning sin karaktär av rågummi och överginge än mindre till att bliva ett arbete av mjuk (vulkaniserad) kautschuk. Till stöd för sitt yrkande har motionären vidare anfört följande.

»Beträffande den framförda synpunkten, att i förevarande fall storleken av tullen borde anpassas i förhållande till det tullskydd, som vore fastställt för den vara, vilken ifrågavarande rågummiplattor vore avsedda att ersätta, må endast framhållas, att det synes riktigast, att frågan om tullskydd avgöres med hänsyn till behovet av skydd för tillverkningen av den vara, vilken skulle komma att träffas av tullen, oavsett vilket tullskydd som ansetts böra beredas andra artiklar med likartad användning, men vilkas produktionsförhållanden te sig helt annorlunda. Då nu valsning av rå kautschuk till sådana, för skosulor avsedda plattor, varom här är fråga, förekommer endast vid produktionsorten, synes ett tullskydd för denna obetydliga bearbetning vara omotiverat. Även om vid denna tullfrågas bedömande hänsyn skulle anses böra tagas därtill, att rågummit i föreliggande fall användes såsom ersättning för sulläder, synes tillverkningen av sistnämnda vara tillräckligt skyddad genom det avsevärt högre pris rågummiplattorna betinga i förhållande till sulläder. Då vidare ingen anledning läser föreligga att åsätta denna vara finanstull, synes tullfrihet böra beredas för densamma, vilket lämpligen läser kunna ske genom det av generaltullstyrelsen i första alternativet framlagda förslaget.»

I motiveringen till den av herr Lithander väckta motionen har anförts, att vid årets riksdag inom första kammaren väckts en motion, nr 11, om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande sänkning av tullen å galoscher samt att bevillningsutskottet i betänkande nr 4 i anledning av sistnämnda motion dels erinrat, att 1917 års riksdag i skrivelse till Kungl. Maj:t (nr 241) anhallit, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning av frågan, huruvida de i tulltaxans avdelning IX upptagna tullsatserna för kautschuk och kautschuks-

*Herr Lithan-
ders motion.*

varor samt packningar av spånadsämnen kunde anses dåmera väl avvägda, ävensom till riksdagen inkomma med det förslag till ändrade tullsats, var till utredningen kunde föranleda, dels ock, under anförande att förslag i nyssnämnda ämne vore att vänta till en kommande riksdag, hemställt, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Herr Lithander har vidare erinrat, att riksdagen bifallit bevillningsutskottets nämnda hemställan, samt anfört, att av enahanda skäl frågan angående tullen å gummisulor och gummiklackar borde anstå, till dess berörda utredning bleve slutförd. Såsom ytterligare skäl för att avvakta utredningen har herr Lithander framhållit, att kommerskollegium för gummisulor och gummiklackar föreslagit en tull av 80 öre för kilogram, under det att i propositionen framlagts generaltullstyrelsens förslag om tullens bestämmande till 50 öre för kilogram, samt att nämnda skiljaktigheter berodde på olika åsikter rörande med vilka i tulltaxan upptagna kautschuksvaror sulor och klackar i fabriktions- och prishänseende närmast vore att jämföra, till bedömande av vilken fråga emellertid någon utredning icke förebragts.

*Utskottets
yttrande.*

Av den av generaltullstyrelsen lämnade, ovan återgivna redogörelsen framgår, att tillverkningen av s. k. rågummisulor för skodon försiggår å produktionsorten för rågummi samt att råvaran behöver undergå endast en mindre väsentlig bearbetning för att erhålla de för användningen såsom skosulor lämpliga dimensionerna. Den inhemska kautschuksindustrien har således intet intresse av en tull på rågummisulor. Vidare är, på sätt generaltullstyrelsen framhållit, priset på gummisulor så väsentligt mycket högre än priset på sulläder, att den inhemska garveriindustrien beträffande tillverkningen av sistnämnda vara i prisskillnaden har ett fullt tillräckligt skydd. Även om vid fastställandet av tullbehandlingen av rågummisulor hänsyn skulle anses böra tagas till nyssnämnda industris intressen, ligger häri följaktligen icke heller något skäl för tullbeskattning av rågummisulor.

Vid nu angivna förhållanden har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till det i herr Lövgrens i Nyborg motion framställda ändringsyrkandet, vilket överensstämmer med det av generaltullstyrelsen såsom första alternativ framlagda förslaget i frågan. Därmed vinnes även, att varan inordnas i tulltaxan på ett med hänsyn till sin karaktär av rågummi lämpligare sätt än det i propositionen framställda förslaget innebär.

Vad angår gummiklackar och gummisulor av mjuk kautschuk har utskottet ansett den i herr Lithanders ovannämnda motion åberopade omständigheten, att utredning rörande avvägningen av de i tulltaxans avdelning IX upptagna tullsatserna för kautschuk och kautschuksvaror m. m. pågår, icke utgöra hinder för en jämkning av den nuvarande synnerligen höga tullen å dessa artiklar. Beträffande därefter frågan om tullens bestämmande till 50 eller 80 öre för kilogram har utskottet av de skäl, som före-

dragande departementschefen anført, stannat vid att tillstyrka bifall till den lägre i propositionen föreslagna tullsatsen.

Under åberopande av vad ovan anförts, får utskottet hemställa,

Hemställan.

att riksdagen måtte

A) med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 202, i vad den avser tullen å sardiner m. m., samt med avslag å motionen II: 407 av herr Nylander besluta,

1) att rubriken 168 a i gällande tulltaxa skall hava följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.
			Kronor öre
	Konserver — — — vikt inbe- räknad:		
168a.	sardiner och tonfisk; ävensom brissling(sprats)och dylika fisk- slag, inlagda såsom sardiner	1 kg.	— 25

2) att ändringen skall träda i kraft å dag som Konungen bestämmer;

B) med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 202, i vad den avser tullen å rågummiplattor m. m., icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas samt med bifall till motionen II: 403 av herr Lövgren i Nyborg ävensom med avslag å motionen II: 402 av herr Lithander, besluta,

1) att rubrikerna 631 och 635 i gällande tulltaxa skola hava följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.
			Kronor öre
631.	Kautschuk, guttaperka och ba- lata, oarbetade, härunder in- begripna även för skosulor av- sedda plattor av rå kautschuk; ävensom s. k. regenererat gummi	—	<i>fria.</i>
	Arbeten av mjuk kautschuk: -----		
635.	hov- och andra buffertar, plattor, packningar och tät- ningar, ej särskilt nämnda; ävensom s. k. gummi- klackar och gummisulor	1 kg.	— 50

2) att dessa ändringar skola träda i kraft å dag som Konungen bestämmer;

C) besluta, att Kungl. Maj:ts proposition nr 202, i vad den innehåller förslag till lydelse av följande tulltaxe-rubriker, nämligen 353, 353 $\frac{1}{2}$ och 358—360, samt av anmärkning till avdelningen VIII A i tulltaxan, måtte anses besvarad genom vad utskottet i sitt betänkande nr 46 rörande nämnda rubriker och anmärkning hemställt.

Stockholm den 20 maj 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande:

vid beslut angående punkterna A och C:

herrar Röing, Wohlin*, Bång*, Pers, Björnsson*, Borell*, Johan Bergman, Månsson i Furuviik. Jönsson i Boa, Lithander, Bengtsson i Kullen, Alexis Björkman, Vrang*, Björklund*. Olsson i Gävle, Granath* och Nilsson i Hörby*.

vid beslut angående punkten B:

herrar Röing, Wohlin*, Gustaf Nilsson i Kristianstad*, Rune*, Pers, Björnsson*, Johan Bergman, Månsson i Furuviik, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Lithander, Lövgren i Nyborg*. Jönsson i Slatåker, Andersson i Hedsta*, Åström, Vrang*. Björklund*, Granath*, Johansson i Krogstorp* och Nilsson i Hörby*.

---

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Lithander*.
